

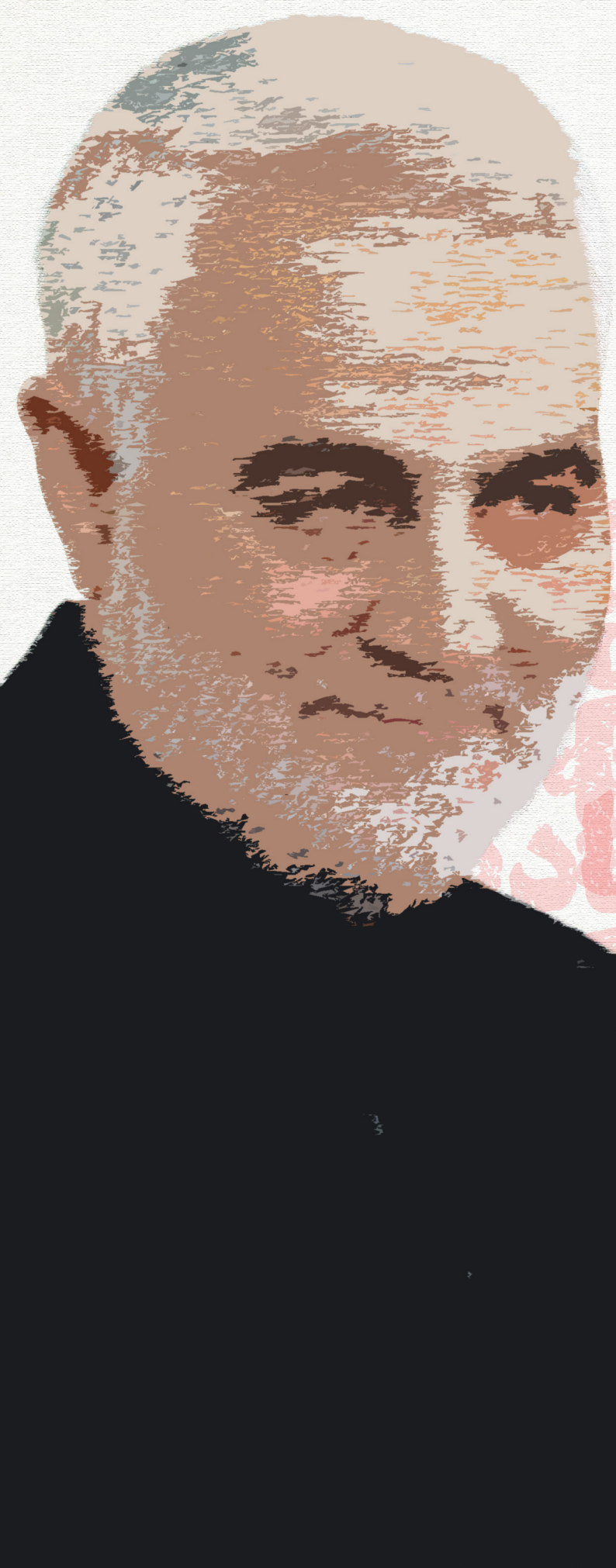

ش. مجوز: ۲۵۹/کن ش

تأشهادت

مجمع یادواره شهدای دانشگاه شیراز

سال ششم، شماره ۷، دی ماه ۱۴۰۴

تأشهادت
تعالیه
تعالیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام نشریه: تاشهدات
موضوع: فرهنگی، دانشجویی، اجتماعی
نوع نشریه: دوره ای (گاهنامه)
شماره: ۷
سال انتشار: ششم
ماه انتشار: دی ماه ۱۴۰۴

صاحب امتیاز: مجمع یادواره شهدا دانشگاه شیراز
مدیر مسئول: حمیدرضا رضاییان
سردبیر: محمد رضا توکلیان
ویراستار: حمیدرضا توکلیان
همکاران تحریریه: محمد رضا توکلیان، محمد صدرا، یوسف حاتمی، حمیدرضا رضاییان
گرافیکست و صفحه آرا: خانه طراحان دانشجویی میعاد
طراح جلد: عیوض زارع

به نام خداوند جان و خرد

سخن سردبیر!

در این شماره از نشریه «تاشهدات»، که در آستانه ماه رجب منتشر می‌شود، دل‌مان‌پراز امید و شوق است. این شماره را به موضوعاتی اختصاص دادیم که هر یک، به نوعی، پلی به سوی تعالی و شهادت است؛ از انرژی هسته‌ای به عنوان نماد اقتدار و استقلال اسلامی، تا شهادت حاج قاسم سلیمانی که الگویی بی‌بدیل از مجاهدت در راه خدا و دفاع از مظلومان بود، و در نهایت، حماسه ۹ دی که تجلی بصیرت و وحدت امت در برابر فتنه‌ها شد.

این موضوعات، هر چند به ظاهر متفاوت، همگی ریشه در یک حقیقت دارند: ایمان به خدا، پیروی از ولایت و ایستادگی در مسیر حق.

از خداوند متعال می‌خواهیم که برکات این ماه شریف را نصیب همه ما کند و ما را در مسیر شهادت و مجاهدت، همراه با شهدا و امام‌زمان (عج) نگه دارد. شما را به مطالعه این شماره دعوت می‌کنم و از همراهی همیشگی‌تان سپاسگزارم.

تاشهدات، در راه ولایت

اما در این میان، ماه رجب را به عنوان محور معنوی شماره قرار دادیم؛ چرا که بدون تقویت بعد معنوی و تهذیب نفس، هیچ اقتداری پایدار نمی‌ماند و هیچ جهادی به ثمر نمی‌نشیند. انرژی هسته‌ای، دستاورد عظیم دانشمندان مؤمن ماست، اما این دستاورد زمانی ارزشمند است که در خدمت آرمان‌های الهی باشد. شهادت حاج قاسم، اوج مجاهدت بود، اما آن مجاهدت از دل شب‌های رجبی و سحرهای دعا سرچشمه گرفت. و ۹ دی نیز، تنها زمانی ممکن شد که بصیرت الهی در دل مردم زنده بود؛ همان بصیرتی که رجب، فرصت پرورش آن را فراهم می‌کند.

حاج قاسم؛

در آینه ی نگاه رهبرانقلاب

شهید در جریان مقاومت گفت که روح مقاومت پررونق تر و راسخ تر از قبل شده است نشانی از آن که مسیر او پایان نیافته بلکه ادامه یافته است. او با درک پیچیدگی های منطقه و شناخت دقیق دشمنان، همیشه مسیر درست را انتخاب می کرد و تصمیماتش مبتنی بر تحلیل دقیق شرایط بود. این ویژگی ها باعث شد حتی دشمنانش نیز به شجاعت و تدبیر او اعتراف کنند، و همین حقیقت نشان دهنده میزبان تأثیرگذاری و جایگاه منحصر به فرد اوست.

آنچه از نگاه رهبر انقلاب درباره حاج قاسم برخاسته است، تصویری روشن و حقیقی تر ارائه می دهد: نه صرفاً فرمانده ای نظامی، نه یک نماد کلیشه ای، بلکه مردی مخلص، وفادار، با تدبیر؛ کسی که در میدان پیچیده ای واقعیت های منطقه ای و جهانی، با شناخت از دشمن و بدون ذره ای بیم، کار خود را پیش میبرد. حاج قاسم در نگاه رهبر انقلاب، بیش از یک نام و جایگاه می باشد، بلکه یک مکتب درس آموز است. سکوتش، تصمیم های بی هیاهو و کارکردن بدون چشمداشت، تصویری از انسانی می دهد که وزن اعمالش از کلماتش بیشتر است. او یادآوری می کند که حضور واقعی، در عمل نهفته است، نه در حرف. همین، نقطه ای قوتی است که هیچ گاه گذر زمان نمی تواند آن را کم رنگ کند.

برای فهمیدن ابعاد واقعی یک انسان تاریخی، هیچ چیز به اندازه ای سخن کسی که او را از نزدیک دیده است قابل اتکا نیست.

رهبر انقلاب اسلامی، بارها درباره حاج قاسم سخن گفته اند نه با تعابیر شعارگونه، بلکه با توصیف دقیق ویژگی های انسانی و عملی او، و این توصیف ها می تواند چراغ فهمی روشن برای ما باشد.

رهبر انقلاب، شهادت سپهبد سلیمانی را نه یک حادثه ای صرفاً نظامی، بلکه حادثه ای ملی و بین المللی خواندند و تصریح کردند که عظمت تأثیر این رخداد، به خاطر اخلاص و کار بی وقفه و خستگی ناپذیر او بود. ایشان گفتند: او ملی ترین و در عین حال امتی ترین چهره بود؛ یعنی کسی که هم برای ایران اهمیت داشت و هم برای امت اسلامی تأثیرگذار بود که این دوگانه را معمولاً در یک نفر نمی جویند.

رهبر انقلاب همچنین بارها بر اخلاص و صدق عمل حاج قاسم تأکید کرده اند؛ این که او از دیده شدن خود فرار می کرد، اهل تظاهر نبود و همه ی توانش را برای خدمت به مردم و دفاع از ارزش ها گذاشت، نه برای نام و نشان. چنین اخلاص و وفاداری ای باعث شد مردم با حضور میلیونی در تشییع او، واقعاً او را همان گونه که بود بشناسند، نه صرفاً به عنوان یک نام رسانه ای، بلکه به عنوان نماد حقیقت و ایمان عملی.

حضرت آقا همچنین با اشاره به تأثیر خون این

۹ دی، حماسه بصیرت، نماد وحدت امت

۹ دی، آن روز ماندگار در تاریخ ملت ایران، همچون نگینی در خشان بر تارک انقلاب اسلامی می درخشد. روزی که مردم مؤمن و بصیر، با حضوری پرشور و آگاهانه، به دفاع از ارزش‌های الهی و آرمان‌های امام خمینی (ره) برخاستند. در آن زمستان سرد سال ۱۳۸۸، خیابان‌های شهرها پر شد از دریایی از انسان‌هایی که با عشق به ولایت فقیه و تعهد به اصول انقلاب، توطئه‌های دشمنان را نقش بر آب کردند. این روز، نه تنها پاسخی قاطع به فتنه‌گران بود، بلکه نمادی از وحدت ملی و بیداری اسلامی شد.

مردم ایران در ۹ دی، با این بصیرت الهی، میان حق و باطل تمایز قائل شدند و با شعارهای الله اکبر و لبیک یا خامنه‌ای، پیوند ناگسستنی خود با رهبری را اعلام کردند. این حماسه، یادآور است که انقلاب اسلامی، ریشه در اعتقادات عمیق مذهبی دارد و هرگز در برابر توطئه‌های خارجی و داخلی خم به ابرو نمی‌آورد.

امروز، در نشریه «تاشهداد»، که راه شهدار را ادامه می‌دهد، گرامیداشت ۹ دی را فرصتی می‌دانیم برای تجدید میثاق با آرمان‌های انقلاب. این روز، درس بزرگی است برای نسل جوان: اینکه وحدت و بصیرت، کلید پیروزی بر چالش‌هاست. بیایید با الهام از این حماسه، در مسیر تعالی معنوی و

اجتماعی گام برداریم، تا همیشه پرچم اسلام و ایران برافراشته بماند.

در ادامه این مسیر، باید به یاد آوریم که ۹ دی نه تنها یک رویداد تاریخی، بلکه یک الگوی عملی برای مواجهه با فتنه‌های نوین است. دشمنان اسلام و انقلاب، همواره در پی ایجاد تفرقه و تضعیف باورهای مردم هستند، اما حماسه ۹ دی نشان داد که امت اسلامی با تکیه بر ایمان و ولایت، می‌تواند هر توطئه‌ای را خنثی کند. امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در بیاناتی فرمودند: «۹ دی یک حماسه بود که مردم با بصیرت خود آن را آفریدند.» این کلام، چراغ راهی برای ماست تا در برابر جنگ نرم و رسانه‌ای دشمنان، هوشیار باشیم.

این حماسه، الهام‌بخش نسل‌های آینده است تا در راه شهدا گام بردارند و از ارزش‌های اسلامی پاسداری کنند.

در نهایت، گرامیداشت ۹ دی، دعوتی است به سوی وحدت کلمه و عمل صالح. نشریه «تاشهداد» با انتشار چنین مطالبی، تلاش می‌کند تا این پیام را به گوش همگان برساند: بصیرت، وحدت و پیروی از ولایت، رمز ماندگاری انقلاب است. ان شاء الله با توکل بر خداوند متعال، این مسیر را ادامه دهیم و شاهد پیروزی‌های بیشتر باشیم.

دانش هسته‌ای؛

ویرانی، یا آبادانی

در دنیای امروز، مرز میان علم و زندگی بسیار باریک شده است. علم، دیگر فقط در آزمایشگاه‌ها نیست؛ در نفس کشیدن ماست، در درمان بیماران، در تأمین برق خانه‌ها و حتی در دانه‌های گندمی که بر سفره‌مان می‌نشیند.

فناوری هسته‌ای هم از همین جنس است؛ دانشی برای ساختن، نه سلاحی برای ترساندن. ایران، سال‌هاست که مسیر این دانش را بانیّت صلح و خدمت پیموده است. از تولید رادیوداروهای که جان بیماران سرطانی را نجات می‌دهد، تا پژوهش‌هایی که به کشاورزی پاک و تولید انرژی پایدار کمک می‌کنند؛ هر گامی که دانشمندان این سرزمین برداشته‌اند، در مسیر رفاه مردم بوده، نه ویرانی ملت‌ها.

بگذارید ساده بگوییم:

علم هسته‌ای برای ما «قدرت تخریب» نیست، بلکه «قدرت امید» است.

در کنار آن باشد. علم اگر از انسان جدا شود، خطرناک می‌شود؛ اما وقتی در خدمت مردم قرار گیرد، می‌شود مقدس.

دانشمندان ایرانی، بادستانی توانا و قلبی مؤمن، راهی را انتخاب کردند که به استقلال علمی ختم شود راهی که شهیدان علمی این سرزمین، با خون خود آن را روشن‌تر کردند. آنان نه در پی شهرت بودند، نه ثروت؛ تنها می‌خواستند علم را در خدمت انسان نگه دارند.

فناوری هسته‌ای ایران، آیینی همین نگاه است: ترکیبی از دانش، ایمان و تعهد اجتماعی. ما آموخته‌ایم که می‌شود قدرت داشت، اما به جای تخریب، آباد کرد؛ می‌شود پیشرفت کرد، اما بر شانه‌ی وجدان انسانی.

غرب، سال‌ها کوشید چهره‌ای ترسناک از فعالیت‌های هسته‌ای ایران بسازد، اما واقعیت چیز دیگری بود: ما نه به دنبال بمب، بلکه به دنبال زندگی بودیم.

و شاید همین است تفاوت ما با آنانی که علم را برای سلطه می‌خواهند. ما علم را برای خدمت می‌خواهیم. برای فردایی، هیچ بیماری در انتظار دارو جان ندهد، و هیچ ملتی برای دانستن، محتاج دیگری نباشد.

آنچه در آزمایشگاه‌های ایران می‌گذرد، صدای چرخ سانتریفیوژ نیست، صدای تپش قلب انسان‌هایی است که می‌خواهند کشورشان روی پای خود بایستد.

علم هسته‌ای، در ایران، سر نظامی نیست، بلکه عهد انسانی است. عهدی برای ساختن جهانی امن‌تر، سالم‌تر و عادلانه‌تر.

امروز جوانان ایرانی در دانشگاه‌ها، باشور و تعهد، ادامه‌دهنده‌ی همان مسیرند. آنان می‌دانند که پیشرفت، وقتی معنا دارد که اخلاق و مسئولیت

و این عهد، تازمانی که جوانان مؤمن و آگاه بر سر آرمان علم و اخلاق ایستاده‌اند، شکسته نخواهد شد.

فضیلت های ماه رجب؛

بهار معنویت و فرصت بازگشت به خدا

ماه رجب، آن ماه شریف و پربرکت که «شهر الله» نامیده شده، همچون نسیمی بهاری پس از زمستان طولانی، بر دل های خسته از غفلت می وزد و جان را به سوی نور الهی باز می گرداند. این ماه، یکی از چهار ماه حرام است؛ ماهی که جنگ و خونریزی در آن ممنوع است و رحمت الهی در آن جاری و ساری می گردد.

پیامبر اکرم (ص) فرمودند: «رجب ماه خداست، رجب ماه استغفار امت من است.» این کلام نورانی، دریچه ای به سوی رحمت بی پایان الهی می گشاید و ما را دعوت می کند که در این ماه، با توبه ای صادقانه و استغفاری عمیق، بار گناهان را از دوش جان برداریم.

در روایات آمده است که روزه گرفتن در این ماه، ثواب عظیمی دارد. امام صادق (ع) می فرمایند: «هر کس سه روز از ماه رجب را روزه بگیرد، خداوند او را از آتش جهنم دور می کند و بهشت را برایش واجب می سازد.» همچنین، روزه اول، سیزدهم، چهاردهم و آخر ماه رجب، از فضیلت ویژه ای برخوردار است و در روایتی از امام رضا (ع) آمده که روزه اول رجب، ثواب هزار ماه روزه دارد.

یکی از بهترین اعمال این ماه، خواندن دعاهای مخصوص است؛ دعاهایی مانند «یا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ» و «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ» که قلب را نرم و روح را صیقل می دهند.

رجب، ماه آماده سازی برای ورود به شعبان و رمضان است؛ فرصتی طلایی برای تهذیب نفس، بازگشت به فطرت پاک الهی و تقویت پیوند با خداوند. در این ماه، مؤمنان با صدقه دادن، نماز شب، ذکر استغفار و زیارت اهل بیت (ع)، دل هایشان را از زنگار گناه پاک می کنند و خود را برای مجاهدت های بزرگ تر آماده می سازند.

نشریه «تا شهادت»، در این شماره، شما را به بهره برداری حداکثری از برکات این ماه دعوت می کند. بیایید با روزه، دعا و استغفار، دل هایمان را به نور الهی روشن کنیم تا همچون شهدای عزیز، در مسیر جهاد و شهادت، آماده و استوار باشیم.

ماه رجب، بهار معنوی ماست؛ بهاری که اگر قدرش را بدانیم، میوه هایش تا ابد در زندگی مان باقی خواهد ماند.

ان شاء الله این ماه، ماه توبه و بازگشت ما باشد و خداوند ما را در سایه رحمت خود نگه دارد.

شهادت
شهادت
تا شهادت

تا شهادت

zil.ink/shohada_shirazu

